

GRUNDLOVSTALE 2022

Hvilken glæde at kunne holde grundlovstale her på solskinsøen i dag. Jeg er taknemlig for, at I inviterer mig forbi, og for tilliden til, at jeg har noget på hjerte her på demokratiets festdag. I år markerer vi, at det er 173 år siden at Danmark fik sin første grundlov. Den formelle begyndelse på folkestyret her til lands.

Jeg står her også på et bagtæppe af taknemlighed over den folkeafstemning, vi netop har været igennem sammen. For jeg synes det er noget af det fineste, når vi i fællesskab går mod stemmeurnerne.

Det bliver kontrastfyldt, når man tænker over den dystre baggrund: Putins invasion af Ukraine.

Jeg tror vi i Europa har svært helt at forstå de urimeligheder, uretfærdigheder og uhyrligheder, som overgår det ukrainske folk.

Men vi forstår, at vores verden som vi kender den, forandrede sig for 100 dage siden. At krig og konflikt ikke kun er noget der hører fortiden eller fjerne egne til, men også findes ikke langt fra os selv, og herfra hvor vores verden går.

Vi forstår, at vi kan gøre en forskel, hvis vi vel. Og rigtig mange borgere gør en forskel for de ukrainere, der har måtte flygte og forlade det land, de kender. Der bliver samlet ind – penge, tøj, medicin og andet. Og mange åbner sågar deres hjem, og skabe rum til trygge rammer, for mennesker der har oplevet så megen utryghed.

Vi mennesker kan så utrolig meget, når vi står skulder ved skulder. Når vi tør åbne døren og tro på, at vi bliver stærkere – ikke svagere – i fællesskabet. Det gælder for det enkelte individ og det gælder for os som nation.

Tallene fra ugens folkeafstemning taler et tydeligt sprog: Der ER opbakning til et Danmark, der engagerer sig mere i det europæiske fællesskab. To tredjedele flertal fortæller os, at det er på tide at vinke farvel til forsvarsforbeholdet og i stedet tage i del i det forsvars- og sikkerhedspolitiske samarbejde i Europa.

Hvis I spørger mig, så er det ikke kun forsvarsforbeholdet, vi vinker farvel til. Vi siger også farvel til forestillingen om, at Danmark er et grundlæggende EU-skeptisk land, der altid har haft – og vil have – et lunkent forhold til unionen. En slags fornuftsægteskab, hvor vi ikke har lyst til at melde os helt ud, for vi kan trods alt godt se fordelene, meeeen det er heller ikke med stor begejstring eller gnist at vi indgår i samarbejdet. Sådant en fortælling synes jeg desværre, der har hersket næsten så længe jeg kan huske.

Vi kunne sagtens bruge grundlovens muligheder til at udskrive folkeafstemninger om dette og hint, men resultatet ville altid være, at danskerne vendte Europa ryggen, synes mantraet i mange år at lyde.

Men nu har noget forandret sig. Er det begyndelsen til en ny tid? Hvor vi tør tro på, at vi godt kan være glade, stolte danskere og samtidig engagerede europæere? Hvor vi ser, at det er BÅDE OG og ikke ENTEN-ELLER? Jeg håber det.

EU er dér, hvor vi kan gøre den helt store forskel, hvis vi tør.

”Vi skal medvirke til et verdenssamfund, der bevæger sig fra uret til ret, fra undertrykkelse til demokratisk deltagelse og fra ufrihed til frihed for det enkelte menneske. Vi vil mindske smerten, øge empatien, sikre freden og styrke samarbejdet i verden.”

sådan skriver vi i vores nye principprogram, som jeg selv var så privilegeret at være en del af. Der er brug for os og for de radikale principper, konstaterer jeg

For når jeg på denne grundlovsdag kigger på det danske demokrati, så er der ikke brug for mere polarisering, mere sort-hvid tænkning eller mere splittelse. Tvært i mod. Der er brug for et stærkt, samarbejdende folkestyre. Både herhjemme og ude i verden.

Derfor er jeg stolt radikal. Og det vækker genklang hos mig, og formentlig – forhåbnetlig – også hos mange af jer, når jeg hører politisk leder Sofie Carsten Nielsen udlægge valget som et startskud på mere samarbejde i dansk politik.

For når vi kan gå sammen på tværs af røde og blå om sikkerhed, hvorfor så ikke også tage fælles fat og finde nye løsninger på de allerstørste udfordringer, som vi står overfor? Det vil kun være ansvarligt.

Blokkpolitik har vi prøvet i mange år. Det er et utilstrækkeligt svar fra fortiden på de vidtrækkende kriser, som er vores virkelighed i dag, og som på hver deres vis kan ændre vores livsvilkår helt grundlæggende. Klima. Trivsel. Mennesker og økonomien i vores velfærd og ordentlig behandling af dem der bidrager uanset hvor de kommer fra. Her har hverken røde eller blå alene svaret. Det er åbenlyst.

Nye tider kalder på nye løsninger - og nye måder at finde dem på. Det er budskabet og i lige linje på den vej, vi har udstukket sammen. Tonen er den samme åbne, positive og håbefulde, som vi har ført kampagne med så langt.

står vi også stærkt sammen og holder den radikale fane højt.

Så ja tak til nye tider!

Der er meget som står åbent i dansk politik lige nu, men en ting er sikkert: når vi fejrer denne dag næste år, så er Folketinget forandret. Vi har været til valg.

vi har forhåbentlig brudt med fire års socialdemokratisk enevælde. De første frø er sået og Frederiksen skriver selv i dag om muligheden for radikal regeringsdeltagelse. Der bliver nok at kæmpe for hvis det skal blive en realitet. Ikke bare at få fine poster men også at få faktisk politisk indflydelse.

Fordi vi vil, vi kan, og vi er ikke til at komme udenom. Det har vi lige vist.

God grundlovsdag.